
[2016-26-RE](#)

CAUSA 2016-26-RE

(Campos Tomás c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 337-2016. Recurs d'empara

Aute del 20 de desembre del 2016

BOPA núm. 78, del 28 de desembre del 2016

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de juliol del 2016, per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 30 de juny del 2016, dictat per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, en què es desestima l'incident de nul·litat d'actuacions presentat pel recurrent contra l'aute de denegació d'arxiu del 4 de maig del 2016, dictat per la mateixa Secció, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut substanciat per un tribunal imparcial, a la presumpció d'innocència i a ser informat de l'acusació, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que revoqui les resolucions impugnades per vulnerar els drets a la jurisdicció i a la llibertat, i que s'estimi "*l'arxiu al seu dia interessat per aquesta part*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 27 de setembre del 2016;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

Antecedents

Primer

El 27 de març del 2015, el Sr. Francisco Javier Campos Tomás, director general adjunt de l'àrea internacional de la Banca Privada d'Andorra, va ser encausat per la Batllia per un presumpte delictes de blanqueig de diners en grup organitzat en el marc d'una entitat bancària.

Segon

Transcorregut un any, el 23 de març del 2016, la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va sol·licitar a la Batllia l'arxiu de les actuacions en relació amb el seu client.

Tercer

El 4 de maig del 2016, la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia va dictar un aute en què no donava lloc a la petició d'arxiu de la causa.

En aquesta decisió, la Batllia considerava que en l'estadi en què es trobava la instrucció encara no s'havien esgotat totes les línies d'investigació pròpies i que havia quedat acreditada la condició i la participació de l'imputat en la presa de decisions de l'entitat bancària, ateses les seves funcions durant el termini de temps objecte d'examen *"del que se'n deriva suficients indicis de la participació de l'encausat en els fets objecte d'investigació."*

Quart

La representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va interposar, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció en els vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut, a la defensa, a la presumpció d'innocència i a ser informat de l'acusació, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 30 de juny del 2016, la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual desestimava l'incident de nul·litat esmentat. En aquest aute considerava substancialment que el demandant havia estat informat dels fets pels quals se l'havia encausat, que havia tingut accés a totes les actuacions i que havia estat escoltat en relació amb els fets dels quals se l'acusava en presència del seu advocat.

Segons el seu parer, en aquesta causa no es disposa de simples suposicions sinó d'indicis de criminalitat suficients que han de concretar-se o descartar-se amb l'avenç de la instrucció per tal de poder fonamentar l'arxiu. Aquest arxiu seria doncs prematur, atès que la causa és complexa i resten diligències per practicar.

Sisè

El 28 de juliol del 2016, la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás va

interposar un recurs d'empara contra l'acte del 30 de juny del 2016, dictat per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, en què es desestima l'incident de nul·litat d'actuacions presentat pel recurrent contra l'acte de denegació d'arxiu del 4 de maig del 2016, dictat per la mateixa Secció, per una presumpta vulneració dels drets fonamentals abans esmentats, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

L'argument principal de la representació processal del recurrent rau en destacar el "*greu error judicial*" que fonamentaria la investigació en relació amb la seva persona; aquest va ser efectivament encausat per haver, suposadament, participat en un delictes de blanqueig de diners en grup organitzat en el marc d'un establiment bancari entre els anys 2008 i 2012, quan de fet no va ser nomenat director general adjunt de l'àrea internacional de la BPA fins al 15 d'octubre del 2012.

Segons el parer d'aquesta part, el recurrent va ser encausat pel simple fet d'haver ocupat una funció d'alt dirigent de la BPA, cosa que faria sospitar de la seva conducta delictuosa. Així mateix, al·lega que aquesta acusació és general i no precisa els fets concrets i materials sobre els quals es basa la seva investigació.

Per consegüent, considera que les condicions en què la Batllia va pronunciar la denegació de l'arxiu han vulnerat els drets fonamentals anteriorment esmentats.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que revoqui les resolucions impugnades per vulnerar els drets a la jurisdicció i a la llibertat, i que s'estimi "*l'arxiu al seu dia interessat per aquesta part*".

Setè

El 27 de setembre del 2016, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifesta que aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i demana al Tribunal Constitucional que declari la seva inadmissió a tràmit.

En primer lloc, el Ministeri Fiscal destaca que el recurrent havia estat informat dels fets pels quals se l'havia imputat, que havia tingut accés a totes les actuacions i que havia estat escoltat en dues ocasions en relació amb els fets dels quals se l'acusava en presència del seu advocat i que en aquells moments no va formular cap al·legació en relació amb la manca d'informació de la seva acusació.

El Ministeri Fiscal considera que si bé l'article 128.1 del Codi de procediment penal permet el pronunciament d'un sobreseïment provisional en la fase intermitja de la instrucció, cal que la instrucció faci aparèixer que no existeixen prous mitjans de justificació per demostrar la comissió del delictes; ara bé, en aquesta causa la Batllia considera que no disposa de simples suposicions sinó d'indicis de criminalitat suficients per tal de fonamentar la seva desestimació de l'arxiu.

També recorda que en els articles 126 i següents del Codi de procediment penal s'estableix de forma clara i unívoca que correspon al tribunal jutgador acordar el sobreseïment definitiu o provisional, ja sigui total o parcial, motius pels quals la pretensió del recurrent era tècnica i processalment inviable, ja que estava investigat en el marc d'un sumari i no d'un procediment de diligències prèvies.

Fonaments jurídics

Primer

Si bé el justiciable només pot impugnar la constitucionalitat de les decisions dels tribunals mitjançant un recurs d'empara, aquest recurs no és ni una via d'apel·lació ni una via de cassació de les decisions judicials. Per tant, aquest recurs no té per objecte permetre al Tribunal Constitucional substituir la seva apreciació dels fets o/i la seva qualificació jurídica a aquelles efectuades pels tribunals ordinaris. No és una via de revisió de les interpretacions i de les aplicacions de la llei pels tribunals ordinaris. Es tracta d'un recurs d'inconstitucionalitat, és a dir, que té per objecte controlar que el raonament jurídic que ha dut a la decisió judicial no sigui arbitrari i s'inscriui en la lògica i la coherència dels drets garantits per la Constitució. Per aquest motiu, els arguments presentats davant el Tribunal Constitucional han de fer valer únicament, recolzant-se en la jurisprudència d'aquest mateix Tribunal, els drets constitucionals que haurien estat vulnerats per les decisions judicials.

Segon

En aquesta causa es desprèn que si bé el recurrent va ser nomenat director general adjunt de l'àrea internacional de la BPA el 15 d'octubre del 2012, va ocupar diferents càrrecs de gestió -inversió, patrimonis, empresa- en aquest mateix banc.

Així mateix, cal dir que la decisió de la Batllia de no arxivar la causa està motivada de manera suficient, lògica i coherent.

A més, cal destacar que el procediment no està tancat i que correspon al recurrent, si s'escau, presentar un recurs d'empara quan la decisió relativa al sobreseïment hagi estat pronunciada.

Per consegüent, els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució no han estat vulnerats per les decisions impugnades de la Batllia.

DECISIÓ:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2016-26-RE interposat per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2016.

Isidre Molas Batllori Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrat

Magistrada